

Abstrakt

V nizozemských všeobecných volbách v roce 2010 zaznamenal mimořádný úspěch populistický pravicový politik, kritik islámu a především muslimských imigrantů - Geert Wilders a jeho Strana pro svobodu (*PVV*). Tento fakt posílil obavy o existenci schopnosti ideálu multikulturní společnosti.

Ačkoli bylo Nizozemsko dlouho považováno za jeden z mála evropských států, kde se oficiální obraz společnosti blížil ideální multikulturní představě, realita zdá se, byla poněkud odlišná

Tato práce se kriticky zabývá několika obecně rozšířenými a pravděpodobně mylnými představami o nizozemském multikulturalismu. První z nich, v českém prostředí možná méně známou, je představa, že nizozemská multikulturní společnost je jakýmsi rozšířením odkazu pilířové společnosti. S takovouto ideou může být spojen i názor, že imigrantům bylo ze strany tehdejších vlád poskytnuto maximum možného prostoru, aby se integrovali do nizozemské společnosti.

V mé práci se v první - teoretické - části zabývám institucionalizací islámu v nizozemské společnosti, v druhé části pak chronologickým vývojem samotné muslimské imigrace, který dále člením do čtyř specifických časových období – období zanedbání, období uvědomění a etnizace islámu, období stigmatizace a vyloučení a poslední období počátku nového milénia, které je specifické určitou radikalizací veřejného diskursu a částečnou polarizací společnosti.

Hlavním cílem mé práce je kritický rozbor představy, podle níž nastala v Nizozemsku často zmiňovaná „krize multikulturalismu“ až v kontextu několika posledních let.

Klíčová slova

Nizozemsko. Imigrace. Multikulturalismus. Muslimové. Islám. Geert Wilders. Pim Fortuyn. Theo van Gogh. Krize multikulturalismu.